

Po drugie, skarżąca twierdzi, iż zostało naruszone jej prawo do bycia wysłuchaną a po trzecie, iż art. 81 WE i art. 53 EOG zostały błędnie zastosowane jako że skarżąca została ukarana za naruszenie które nie miało miejsca. W szczególności podnosi ona, że wprowadzenie klauzuli terytorialnych nie powoduje, że miało miejsce naruszenie przepisów dotyczących konkurencji a klauzule te są niezbędne dla zapewnienia beneficjentom dobrego zarządzania ich prawami w państwie na terytorium którego działa każda spółka będąca stroną umowy. Ponadto skarżąca utrzymuje, iż Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich uznał, że klauzule dotyczące wyłączności terytorialnej w umowach o wzajemnym przedstawicielstwie nie naruszają przepisów odnoszących się do konkurencji.

Po czwarte skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja nie uwzględnia faktu, że w prawie wspólnotowym własność intelektualna oraz dzieła umysłowe i utwory artystyczne różnią się od pozostałych dóbr i usług i zatem decyzja ta błędnie podporządkowuje okoliczności faktyczne będące przedmiotem sprawy przepisom mającym zastosowanie do tych dóbr i usług.

Po piąte skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła art. 151 WE, który ustanawia zasadę wyjątku o charakterze kulturalnym zgodnie, z którą Komisja musi przy przyjmowaniu jakichkolwiek uregulowań wziąć pod uwagę aspekty kulturalne mając za cel poszanowanie i promocję różnorodności kulturalnej Wspólnoty

Po szóste skarżąca podnosi, że brak analizy odnoszącej się do istnienia odpowiedzialności w ramach badania podnoszonego naruszenia art. 81 WE stanowi błędne zastosowanie przepisu prawa i oczywiście brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Po siódme skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności jako że europejskie spółki zajmujące się zarządzaniem prawami własności intelektualnej charakteryzują się różnymi wielkościami a także zasadę bezstronności jako że została ona przyjęta w następstwie nieprawidłowo prowadzonego postępowania poprzedzającego wniesienie skargi. Ponadto skarżąca podnosi, że decyzja jest niezrozumiała i nielogiczna ze względu na występujące w niej poważne sprzeczności. Co więcej zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja sprawiając błędne wrażenie zmierzania do celu wprowadzenia ułatwień w uzyskiwaniu licencji na używanie muzyki drogą kablową, za pośrednictwem satelity czy Internetu w rzeczywistości ma za cel doprowadzenie do wzajemnej eliminacji spółek zajmujących się zarządzaniem prawami własności intelektualnej poprzez zakłócenie zdrowych mechanizmów konkurencyjnych, wprowadzenie niejednakowych warunków rynkowych i stworzenie nieuniknionych konfliktów między wspomnianymi spółkami. Wreszcie zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja dokonuje w sposób bezpośredni nieprawidłowej wykładni dyrektywy 93/83/EWG⁽¹⁾ i stoi w sprzeczności z konwencją berneńską dotyczącą własności intelektualnej, do której Unia przystąpiła.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. U. L 248 s. 15).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2008 r. — Clearwire Corporation przeciwko OHIM (CLEARWIFI)

(Sprawa T-399/08)

(2008/C 301/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clearwire Corporation (Kirkland, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: G. Konrad, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie R 706/2008-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CLEARWIFI” dla usług z klasy 38 — międzynarodowa rejestracja nr W00 934 594

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż podstawy odmowy rejestracji, na które powołała się Izba Odwoławcza nie stanowią przeszkody dla rejestracji.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — Enercon przeciwko OHIM — BP (ENERCON)

(Sprawa T-400/08)

(2008/C 301/87)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enercon GmbH (Aurich, Niemcy) (przedstawiciel: R. Böhm, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)